

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana, Veronica, Emil in Nicole

petek, 11. februarja 2022 | št. 20 | leto IV

mladi@primorski.eu

Smučajo le ob »pa pa op-ih«

Pomislite, da bi vam zavezali oči, vas posadili na smuči in nato z vso hitrostjo spustili po zasneženi strmini. Težko si je predstavljati kaj takega, pa vendar: vrhunskih slepih in slabovidnih smučarjev je veliko. Zanašajo se zgolj na vodnika, ki jih vodi z glasom, medtem ko švigajo med količki. Eden takih vodnikov je tudi Paolo Tavian, 62-letnik iz Ronk, ki je italijanske paraolimpijske smučarje popeljal do številnih olimpijskih medalj. Z Brunom Oberhammerjem je na olimpijskih igrah v Altvillu, Lillerhammerju in Naganu osvojil rekordnih 12 medalj: 3 zlate, 5 srebrnih in 4 bronaste. 11 let je treniral italijansko paraolimpijsko smučarsko reprezentanco. S Tavianom smo se pogovorili.

Kako lahko smuča človek, ki ne vidi?

Ločujemo slepe smučarje, ki smučajo v popolni temi, in slabovidne, ki ločujejo obrise in sence. Oboje pa vodi smučar, ki jih z vnaprej določenimi zvočnimi signali vodi po tekmovalni progi.

Kako poteka komunikacija?

V Italiji uporabljamo vzklik »pa pa op«. Slepa oseba glede na dolžino voditeljevih a-jev in o-jev ve, ali bo ovinek ozek oziroma širok. »Paaa paaa op« pomeni oster zavoj, »pa pa oooooop« pa širok ovinek. Glede smeri zavojev pa se voditelj in smučar predhodno zmenita. Če je prvi zavoj na progi v desno, bo naslednji nujno v levo.

Kako pa slepi ali slabovidni smučarjem premeta strah pred strmimi?

Vse je stvar navade. Marcell Hirscher bo v megli drvel, amaterskega smučarja pa bo slaba vidljivost ustavila. Treninji so postopni, ko pa slepa oseba osvoji tehniko, se lahko spusti po strmini s hitrostjo 60 kilometrov na uro. Slabovidni pa lahko drvijo do 120 kilometrov na uro.

V takih pogojih je zanašanje na vodnika ključno.

Smučar in voditelj morata delovati kot eno. Na tečaju za vodjo slepih smučarjev gojencem zavezemo oči, da še sami poskusijo kaj pomeni smučati v temi. Voditelj mora prepričano in glasno voditi smučarja za sabo. Smo na tak način lahko pridobi zaupanje slepe ali slabovidne osebe.

Koliko je slepih ali slabovidnih

mladih, ki se odločijo za smučanje?

Paralimpijskih iger se bo udeležila okoli 17-letna Martina Voza iz Tržiča, ki jo spremljam, odkar je imela sedem let. Na splošno pa se je znatno znižala povprečna starost članov italijanske paraolimpijske smučarske reprezentance. Veliko je tudi otrok, ki poskusijo s tem športom, nekaj se jih nato odloči za profesionalno kariero.

Šport pa prav gotovo pripomore pri emancipaciji oseb s hendikepom.

Ko osebo doleti hendikep, ima dve izbiri: ali se nauči z njim živeti ali za vse življenje nesrečno preleva o svoji situaciji. V športu oseba s hendikepom zasleduje konkretne cilje, zadoščenja ob uspehih so posledično nepopisna.

- franceprešeren: Vse najboljše meni!
- jernejkopitar: Ja, ti bom poslal voščilnico pod zemljo.
- apel_uradniprofil: Pisci @Direkta, mar ne veste, da je to dan smrti Prešerna?
- kajetangantar: Vic je prav v tem ...
- antonsovre: Sem ponosen nate! Discipulus superat magistrum!
- maskeofficial: Dovidjenja!
- generale_figliuolo: È stato un onore.
- emmanuelmacron: Sedaj sem jaz na vrsti.
- vladimirvladimirovičputin: Kako lepo je igrati se skrivalnice!
- ukrajina.ru: Ja, ma jaz iz skrivališča se ne vrnem!
- papežratzinger: Menijo, da sem eden najmočnejših igralcev skrivalnic na svetu.
- papežfrancišek: Meni je všeč nogomet!

Na valentinovo, 14. februarja, se vsi zaljubljeni na svetu spominjajo na svojo boljšo polovičko. Omarice v trgovinah polnijo čokoladice Lindt ali Baci Perugina, plišaste igračke in drugi spominčki. Vsem je skupno to, da so okrašeni z velikimi rdečimi in rožnatimi srčki. Praznik sv. Valentina pa ni zmeraj potekal tako, kot smo danes vajeni, saj je bil nekoč pogled ljudi na ljubezen nekoliko drugačen. Fantje so svojemu dekletu odrgali vrtnico ali ji ljubezen izrazili v pismu in sploh ni bilo treba, da bi to storili na valentinovo. Danes so ljubezenske besede strnjene v emotikone s srčki in drugimi podobami, da včasih sploh pozabimo, kako bi svoja čustva ubesedili. Mladi imamo vendar nalogo, da na »stare« navade ne pozabimo in da jih ohranjamo, zato smo nekaj sovrstnikov povprašali, kaj oni mislijo o sv. Valentinu kot prazniku.

Miljana Stević, prostovoljka na civilnem sluzenju: »Sv. Valentin je zame dan kot vsaki drugi, saj ga nikoli nisem praznovala, ker menim, da bi se morala medsebojno ljubezen pokazati vsakodnevno s toplimi besedami in prijetnimi gestami. Vsak dan se trudim podariti nasmeh in lepo besedo osebam, ki me obkrožajo. Zelo je pomembno, da smo obdani s pozitivnim zdušjem in da se spoštujemo in imamo radi, saj je to tisto, kar obdrži človeka zdravega, in je tudi to, kar pričakujem od drugih. Vsi smo različni in vsak izmed nas izkaže svoja čustva na različne načine, toda mislim, da današnja tehnologija ne vpliva na tisto, kar res čutimo in da nam ne preprečuje ljubiti z vsem srcem.«

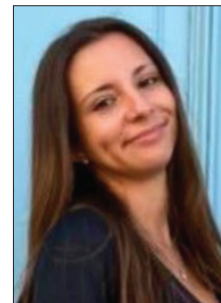
Luka Caruso Tomsich, študent psihologije: »Sv. Valentin je zame le običajen dan, saj ne potrebujem praznika, da bi se imel lepo s svojo punco. Kljub temu ji bom pripravil darilce, ogrlico z napisom iz najine najljubše pesmi in šopek rož. Od nje pa ne pričakujem nič, saj zame darila niso bistvenega pomena. Strinjam se z dejstvom, da se mladi veliko pogovarjajo preko pametnih telefonov, to pa še ne pomeni, da bi puncni povedal, da mi je všeč, preko SMS-ja. Edino razliko, ki jo opažam je, da si večina mladih pred prvimi

Sv. Valentin: ljubezen ali emotikon?

zmenkom dopisuje po telefonu, saj je to najlažji način, da nekoga povabiš ven.«

Hana Pincolič, študentka novinarstva: »Sv. Valentin mi predstavlja običajen dan, a vseeno nekaj posebnega, saj rada podarim darila z osebnim pomenom, da dokažem, da sem v darilo vložila nekaj truda. Sama pa se vedno razveselim šopka rož, ki ga prejmem od ene izmed meni ljubih oseb. Mislim, da tehnologija ne vpliva negativno na ljubezen. Ljubezen zgolj izražamo na drugačen način. Pomembno je, da jo izražamo, četudi na nov, sodoben način z uporabo všečkov, srčkov in komuniciranja prek socialnih omrežij.«

Julija Kandare, študentka novinarstva: »Ljubezen je univerzalna vrednota, ki se je ne da in obenem ne sme meriti v enotah ali darilih. Da bi slavili ljubezen do svoje boljše polovice, družine in prijateljev ali navsezadnje do sebe, ne potrebujemo točno določenega datuma, saj to lahko počnemo vseh 365 dni v letu. Za to, da nekoga osrečiš in mu/ji dokažeš, da ti v življenju nekaj pomeni, v mojih očeh denar ne igra pomembne vloge. Ljubezen je že sama po sebi dragocena. Najlepše darilo, ki ga lahko podariš oziroma od nekoga dobiš, je že sama prisotnost oziroma bližina osebe, ki ti je "pri srcu". Življenje me je naučilo, da je sreča že v majhnih pozornostih in lepih gestah, ki jih dnevno delim s svojimi najdražjimi. Tehnologija je vplivala na pojav virtualne resničnosti in s tem tudi novih načinov vzpostavljanja vezi med ljudmi. Prava ljubezen je po mojem mnenju še vedno tista, ki se med dvema osebama gradi "v živo". Ta je najbolj pristna in iskrena. Po drugi strani pa nam je tehnologija olajšala ohranjanje stikov z ljudmi.«

